

משכן לאמנות עין חרוד

הקטלוג יוצא לאור לרגל התערוכה
אילת כרמי: תאומות סיאמיות
משכן לאמנות ע"ש חיים אתר עין חרוד
אביב 2004

אוצרת: גליה בר אור
תפישה גרפית ועיצוב: נעם שכטר
צילום: אברהם חי, נעם שכטר
עריכת טקסט: אורנה יהודיוף
הפקה: שכטר / שפירא / קל / סבג

Museum of Art, Ein Harod

The catalogue is being published in conjunction
with the exhibition
Ayelet Carmi: Siamese Twins
Museum of Art, Ein Harod
Spring 2004

Curator: Galia Bar Or
Graphic concept and design: Noam Schechter
Photography: Avraham Hay, Noam Schechter
English translation: Richard Flantz
Production: Schechter / Shapiro / Kal / Sabag

אילת כרמי / תאומות סיאמיות

על העטיפה:
דיוקן עצמי, 2003, צבעי שמן, עלי כסף על עץ,
שתי יחידות, 24x24 ס"מ כ"א

On the jacket:
Self-portrait, 2003, oil paints, silver leaves on wood,
two units, each: 24x24 cm.

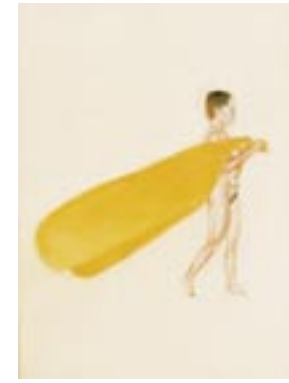

"תאומות סיאמיות" קבינט-העולם של אילת כרמי

← גליה בר אור

אשה מיניאטורית עירומה מככבת בקבינט-העולם של אילת כרמי, בין ייצוגים מרחפים של תוצרי טבע ותוצרי אדם, צמחים מוזרים, פנטזיות מדעיות ונגזרות של אמנות ממרחקי זמנים ומקומות אחרים. איך זה שאשה אחת לבד מעיזה, איך היא מעיזה למען השם, אשה אחת לבד, בחירות של עירום מובן מאליו, חפה מכל יומרה לייצג אמת-מידה ליקום או להפעיל זיקות אנינות בין מקרוקוסמוס מופלא למיקרוקוסמוס גדוש אותות וסימנים. אשה עירומה, לא ייצוג של עונות השנה ולא גוף נשי המגלם את מחזוריות הטבע.

ייצוגים אחרים של הטבע מופיעים על קירות האולם המוזיאלי הלבן, מצוירים בטמפרה ומגלגלים שפות אמנות שונות: ענפים ענקיים של צמד עצים עקורים בסגנון הציור הגבוה, חשופים מעלווה, כאילו איבדו את כוח הכבידה

space of abstract painting in works by Israeli artists. In the corners of the gallery we find the "paintings of stripes", which hang on top of one another, and here the space of abstract painting appears once more, but this time a tiny feminine figure dances in it, with her body and her hands – an action that retroactively activates a gesture of painting, a "masculine" dynamism of movement – a single, knowing and resolute, painterly stroke.

The liberty of the tiny, naked woman is the liberty of someone who no longer feels naked, alone and abandoned within the widest circle. Her rights are not anchored in a narrow circle of a fixed context that is perceived as a given. She acts without any inhibitions at the constitutive intersections of culture, and activates these with a new and dynamic interpretation, reshaping past traditions and responding to challenges posed by the present. She composes, grafts and imprints her body and her spirit, with a smiling ease, into near and distant derivatives of human achievements. And she even builds a cabinet of her own, a spatial world picture of representations of culture and nature, a cabinet abounding in humor and fantasy that is not subject to a linear "objective" authority, as is evinced by the name the artist has given it – "Siamese Twins".

ממזער של אסכולת ציור, או לחלופין – פרשנות של ייצוג מרחבי. בפינות החדר ממקמים "ציורי הפסים" התלויים זה מעל זה ובהם מופיע שוב המרחב של הציור המופשט, אבל הפעם, דמות נשית זעירה מחוללת בו בידיה ובגופה, התרחשות שמפעילה בדיעבד מחווה של ציור, דינמיות תנועתית "גברית" – משיחה ציורית אחת נחושה ויודעת.

החירות של האשה הזעירה, העירומה, היא החירות של מי שאינו חש עוד עירום, בודד ונטוש במעגל הרחב ביותר. זכויותיה אינן מעוגנות במעגל צר של הקשר מקובע הנתפס כנתון. היא פועלת ללא עכבות בצמתים מכוננים של תרבות ומפעילה אותם בפרשנות חדשה ודינמית, מעצבת מחדש מסורות של עבר ומגיבה לאתגרים שמציב ההווה. היא מרכיבה, מכליאה ומטביעה את גופה ורוחה בנינוחות מחויכת בנגזרות רחוקות וקרובות של הישגי האדם. והיא אפילו בונה לה קבינט משלה, תמונת עולם מרחבית של ייצוגי התרבות והטבע, קבינט שופע הומור ופנטזיה שאינו כפוף למרות "אובייקטיבית" ליניארית, כפי שעולה מהשם שנתנה לו האמנית – "תאומות סיאמיות".

“Siamese Twins”

Ayelet Carmi's Cabinet of the World

↳ Galia Bar Or

A naked miniature woman stars in Ayelet Carmi's cabinet of the world, among floating representations of natural and man-made products, strange plants, scientific fantasies and derivatives of art from distant times and places. A daring act for one woman, alone, with such liberty of natural, uninhibited nakedness, and without any pretensions – to represent a model of the universe or to project subtle affinities between a marvelous macrocosm and a microcosm crammed with signs. A naked woman, not a representation of the seasons, nor a woman's body embodying the cyclicity of nature.

Other representations of nature appear on the white museum wall, painted in tempera, and interweaving a variety of art languages: huge branches of a pair of uprooted trees in the style of high painting, bare of leaves, looking as though they have lost their gravitational force and have been grafted into one another like Siamese twins, troubling the mind like the two-headed calf on display at the Beit Sturman Museum nearby. The

והם מוכלאים זה לתוך זה כמו תאומים סיאמיים, טורדים כמו אותו עגל בעל שני ראשים המוצג בבית שטורמן הסמוך. ל"מוזריות" של הטבע יש תפקיד כפול בקבינט-העולם של אילת כרמי. כדגם מייצג וכתופעה אקסצנטרית, הן מגלמות לכאורה את הטווח השלם של אפשרויות היקום. מנגד משתרגים בדים דקים ועלים, כמו צללים או רוחות רפאים של ענפים שקובעו בעלי כסף וזהב, המעלים על הדעת ציור דקורטיבי בסגנון ארט-נובו.

הענפים העדינים, השבירים, נכרכים אחרי אשה זעזערת עירומה בעלת שיער אדום, המושכת אותם אחריה לכסות את קירות האולם, כמו זנב מרהיב של טוסק, גדוש מדליונים מצוירים, "עיניים" של עולם ומלואו, יקום מרובה של ייצוגים טבעיים ומלאכותיים שהפכו לנצח. במדליונים מופיעה דמות מיתולוגית המגלמת את הגבר האולטימטיבי, האביר או החליטן ההדור, נשען על רגל אחת בפוזת קלאסית המסמנת גמישות של גוף גברי שקפא כארטיפקט באי-זמן של תרבות. יש מדליונים שהם סימנים, "מטרות" עשויות טפטים צבעוניים, ויש מדליונים שהם מחווה של ציור בנוסח גבי קלזמר או משה קופפרמן, דגם

"strangenesses" of nature have a double role in Ayelet Carmi's cabinet of the world. As a representative model and as an eccentric phenomenon, they embody, on the face of it, the entire range of the universe's possibilities. Opposite them, thin branches and leaves are interlaced, like shadows or phantoms of branches that have been fixated in gold and silver leaves, which bring to mind decorative painting in the style of Art Nouveau.

The fine, fragile branches wind behind a tiny naked woman with red hair, who pulls them behind her to cover the walls of the gallery, like the spectacular tail of a peacock, crammed with painted medallions, "eyes" of an entire world, a universe abounding in natural and artificial representations that have turned into an eternity. In the medallions there appears a mythological figure that embodies the ultimate ideal man, the knight or the splendidly garbed piper, standing on one leg in a classical pose designating the flexibility of a man's body that has frozen as an artifact in the timelessness of culture. There are medallions that are signs, "targets" made of colored wallpaper, and there are medallions that are a gesture of painting in the style of Gabriel Klasmir or Moshe Kupferman, a miniaturized model of a school of painting, or, alternatively – an interpretation of the

Siamese Twins

אילת כרמי
נ. 1967

Ayelet Carmi
b. 1967

הצבת ציור: טמפרה, עלי זהב וכסף וטפטים
על גבי הקיר, בשילוב ציורי שמן על עץ ובד

Painting installation: tempera, silver and
gold leaves and wallpaper on wall, with oil
paintings on wood and canvas

עבודות מתוך הסדרה "הביאו לי את
ראשו של נסיך החלומות", 2003: צבעי
שמן, עלי זהב וכסף על עץ, קוטר 37 ס"מ

Works from the "Bring Me the Head
of Prince Charming" series, 2003:
oil paints, silver and gold leaves on wood,
diameter: 37 cm.

עבודות מתוך הסדרה "זרים ומטרות",
2003-2004: צבעי שמן, עלי כסף וזהב על
עץ, 21x21 ס"מ

Works from the "Wreaths and
Targets" series, 2003-2004: oil paints,
silver and gold leaves on wood, 21x21 cm.

עבודות מתוך הסדרה "רגיסטרים",
2001-2002: שמן על בד, גובה 20 ס"מ, רוחב
משתנה

Works from the "Registers" series,
2001-2002: oil on canvas, height 20 cm.,
width variable